

лжцы¹⁾, които, ако не ползуватъ читателиѣ на почтенный-тъ Вашъ вѣстникъ, баремъ щжтъ ги насмѣши.

Покорный Вашъ слуга Грюю Траянчовъ ражджи
(Арх. отл. на Соф. Н. библ. п. 85, № 7374; вж. Дунавскыи Лебедъ г. I, бр. 48 отъ 28. VIII. 1861 г. Поправкитѣ изачертанията, които отбелязваме подъ линия, сж направени отъ Раковски).

13. Жалба срещу Доротея.

Жалбата е подадена до софийския мютесарифинъ Хасанъ Таксинъ паша. Гражданитѣ протестиратъ, задето владиката събира мирия. Тѣ не го припознаватъ, защото е изпратенъ отъ фенерската патриаршия. Нѣма да му плащатъ данъкъ. Молятъ правителството да отстрани Доротея отъ София.

Ето жалба-та, за коѣ-то у по първо-то Ви напомнувахъ, коѣ-то тукашны-тѣ бълг. подадохъ на мѣстный медзлишъ 19ый сего.

Ваше Высокопрѣвѣсходителство,

Милостивѣйшый нашъ господаръ Хасанъ Тахсенъ паша мютесарифъ ефендимжзъ.

Ные, смирены-тѣ и вѣрны-тѣ царскы подданныцы Его Императорскаго Величества державнѣйшаго, тишайшаго и благоутробнѣйшаго нашего царя султанъ Абдулъ Азисъ ефендимиза (комуто всевишный Богъ да умножи свѣтли тѣ дни, славна та му държава като зѣница ока да сохранява и да покорява подъ царскы-тѣ му нозѣ всякаго врага и супоста-та. Аминъ!) чрѣзъ това наше всепокорно прошеніе смиренно са изражаваме прѣдъ Ваше Высокопрѣвѣсходителство и прѣдъ священный-тъ царскій меслишъ, заради дека-то сака владика-та Доротей да събира мирія отъ сиротинѣ-тѣ, що-то е у Софійска-та епархія.

Господинъ Доротей че е владика и че го познава и високославното правителство за такъвъ, ные за това нѣщо не се отричаме. Онъ дека да е, носи това названіе владыка, нъ защо-то е изпратенъ намъ отъ фен. патрикана-та противоканоническы, за това онъ намъ не е пріетъ, какъ то сме това казали много пжти и прѣдъ Ваше Высокопрѣвѣсходителство и прѣдъ цѣлый священный царскый мезлишъ. Защо-то това намъ квари на законъ-тъ и на вѣра-та ни.

А причина-та е, че реченна-та патрикана, като не благоволи да си припознае погрѣшкы-тѣ, що прави противъ вѣра-та ни и права-та ни, и вмѣсто да са поправи, а она соборно прокле сичкыатъ нашъ българскы, вѣрнопо-данный царю нашему народъ и отхвърли изъ церква-та си. Слѣдователно, това като стана така, она стана вѣче за насъ друговѣрна и чужда, както и ные за нея чужды, и изпратенъ отъ нейна страна владыка, грѣкъ было или българинъ, е за насъ чуждъ. По това и спорѣдъ правила-та на вѣра-та ни не може намъ христіаномъ такъвъ владыка да бжде пастыръ, нито про-тиво законъ-тъ си да му даваме измысленно-то отъ нихъ виѣ закона мири-параси.

¹⁾ Поправено: любопытности,